Evharistični čudež, ki se je zgodil med mašo, ki jo je daroval škof Claudio Gatti v Rimu, Italija.

ZGODBA:

11. junija 2000, na binkoštni praznik, ko sem daroval sveto mašo v cerkvi "Mati Evharistije", se je zgodil velik evharistični čudež.

Ravno sem končal z izgovarjanjem formule za posvetitev kruha, ko je iz moje hostije začela pritekati kri.

Zame se je čas ustavil. Bil sem sklonjen nad hostijo, ki sem jo držal med rokami, in strmel sem v božjo kri, ki se je razširila po večjem delu njene površine.

Ostal sem negiben za čas, ki se je prisotnim zdel neskončen, saj so mislili, da se slabo počutim, ker se je na mojem obrazu izmenjavala presunljiva bledica in močna rdečica.

Ko sem se nekoliko opomogel, sem počasi povzdignil hostijo.

Med prisotnimi je nastalo veliko čustvovanje, vendar se je vse odvijalo v ozračju globoke zbranosti in žive udeležbe.

Medtem ko sem spuščal svojo s krvjo umazano hostijo, sem na pateni opazil še dve veliki hostiji, ki sta, kot bo pozneje povedala Mati Evharistije, bili rešeni pred oskrunjenjem in prineseni na čudežno mesto, ker "škof, vidka in člani skupnosti zelo ljubijo Evharistijo in so pripravljeni dati življenje, da jo zaščitijo".

Po tem, ko sem izgovoril formulo za posvetitev vina in opravil povzdignjenje kelicha, sem vzel pateno, ki je vsebovala mojo posvečeno hostijo, umazano s krvjo, in drugi dve hostiji, rešeni pred oskrunjenjem, ter šel med klopi v cerkvi, da bi jih prisotni lahko od blizu videli, potrdili resničnost dogodka, zaznali vonj, ki je izhajal iz s krvjo umazane hostije, in v prihodnosti pričali o čudežu, ki se je zgodil.

Ko sem opravil "lomljenje kruha", je kri še naprej kapljala pred očmi prisotnih. Čeprav z obžalovanjem, sem moral zaužiti svojo s krvjo umazano hostijo, kot je predpisano v normah 113-116 četrtega poglavja navodil za obhajanje svete maše, ki so zapisana v mašni knjigi.

Med prejemom svetega obhajila sem okusil sladek okus Jezusove krvi in začutil močno toploto ter intenziven vonj, ki sta preplavila mojo notranjost.

S tem zadnjim velikim evharističnim čudežem je Bog postavil svoj pečat na vse prejšnje, ki so jih zavrnili veliki možje Cerkve, saj so zahtevali, da izvedo ime duhovnika, ki je posvetil hostije, ki so jih Jezus, Marija, svetniki in angeli prenesli na čudežno mesto, vključno s številnimi hostijami, ki so izlile kri.
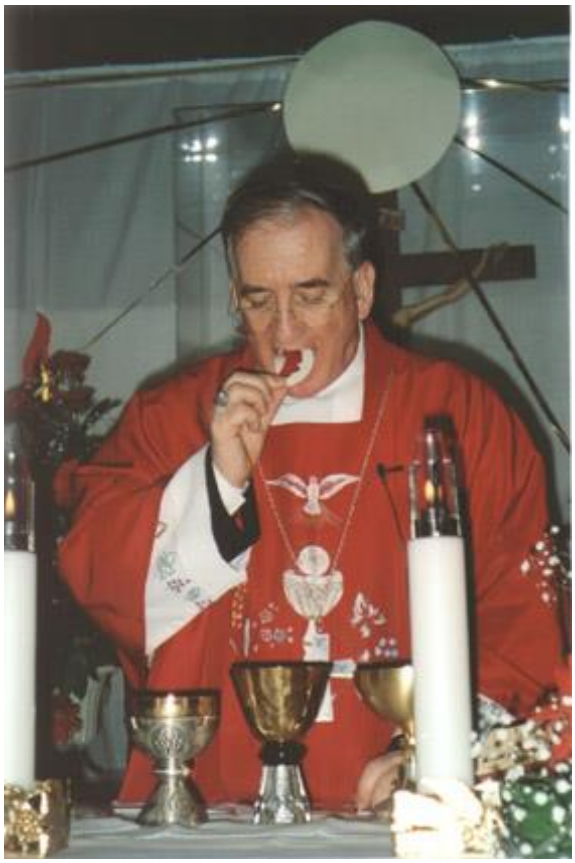
Kakor je Janez videl kri in vodo, ki sta pritekli iz prebodenega Jezusovega rebra, tako sem jaz, škof, ki ga je posvetil Bog, vidka Marisa Rossi in mnogi ljudje videli kri, ki je pritekla iz moje posvečene hostije, in lahko ponovimo z apostolom: "Kdor je videl, daje pričevanje, in njegovo pričevanje je resnično; in on ve, da govori resnico, da bi vi verjeli." (Jn 19,35)